

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-369/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 4 ust. 1 i art. 30 ust. 3 — Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej — Pobieranie opłat — Opłaty za infrastrukturę — Niezależność zarządcy infrastruktury)

(2013/C 344/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, działająca w charakterze pełnomocnika, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieustanowienie w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów koniecznych w celu zastosowania się do art. 6 ust. 3 i do załącznika II do dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25), ze zmianami, jak również do art. 4 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 i 3 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 75, s. 29)

Sentencja

- 1) Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom, które ciąży na niej na mocy art. 4 ust. 1 i art. 30 ust. 3 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej, zmienionej dyrektywą 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r., gdyż nie zapewniła zarządcy infrastruktury niezależności w zakresie pobierania opłat za dostęp do infrastruktury i alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska, Republika Włoch i Republika Czeska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias — Grecja) — Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou przeciwko Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Sprawa C-373/11) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Ocena ważności — Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Dodatkowa płatność w przypadku określonych rodzajów gospodarowania i produkcji wysokojakościowej — Zakres uznania pozostawiony państwom członkowskim — Dyskryminacja — Artykuły 32 WE i 34 WE)

(2013/C 344/13)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou

Strona pozwana: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulis tis Epikrateias — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) — Wykładnia art. 2, 32 i 34 WE — Dodatkowa płatność w przypadku określonych rodzajów gospodarowania — Przyznana państwom członkowskim możliwość określenia różnych części składowej krajowych pułapów w celu przyznania dodatkowej pomocy — Różnice w traktowaniu producentów tych samych produktów w zależności od korzystania z tego uprawnienia przez każde państwo członkowskie

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała niczego, co mogłoby podważyć ważność art. 69 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001,